

CODEX
UPPSATSTÄVLING
2026

Det var en sen oktoberkväll i en av stans hetaste och minst sagt galnaste nattklubbar, Halván, belägen på Måsvägen. Halván beskrevs i den internationellt kända Rizz-guiden som “en av de främsta representanterna av Codexia-andan” och som platsen för “det hemtrevligaste folket”, vilket ägaren, Koskis & Kompany Holding III V.S., var mycket stolt över. Kvällen fylldes av visiterande stjärnor, bland annat äldre själar, nämligen af gamylér. Det var minst sagt full rulle på Halván. Alla hade tagit sig dit, däribland sällskapet Nepå-stysé, med sina kappsäckar fyllda för att under samma dygn ta sig till den kallaste staden i Finland, nämligen Rovaniemi.

Först inväntade en våt kväll på nattklubben Halván. Oktetten, hädanefter benämnda General Dorf Kentus II, Lirare af Tennish, Herr Protoclaès Nyckelmästare, President Vikke Salingré de la Roche, Mästare af Peng Félix de Financier 31, Upptäcktsresaren St. Repollino, Hertiginnan Chiffany la Rédactrice samt Nepå-styséns HR-chef Marquise Reformilia de l’Prepkurche, var alla fast övertygade om en grej – ett dygn utan sömn är ett dygn väl tillbringat. Kvällen på Halván blev därför inte endast våt, utan närmast viktoriansk. Vid någon oklar tidpunkt, som enligt flera vittnen måste ha infallit efter att Halváns golv börjat upplevas som klibbigare än tejp tillverkat av Kristus själv, beslöt sällskapet att det var dags att bege sig mot järnvägsstationen.

Innan oktetten kunde bege sig mot järnvägstorget uppstod emellertid ett logistiskt problem av närmast existentiell karaktär: tiden mellan stängning och tågets avgång var alldeles för lång för att spenderas stående, men alldeles för kort för att tillåta något så riskabelt som sömn. Detta var samtliga smärtsamt medvetna om, inte minst eftersom General Dorf Kentus II uttryckligen hade hotat att ringa upp dem alla och i förlängningen hemsöka var och en som vågade sluta ögonen innan tåget lämnat perrongen. Vad denna hemsökelse exakt skulle innebära var oklart, men hotet togs på thet största allvar. Det hotfulla yttrandet framfördes i den gemensamma gruppchatten och visualiserades genom användandet av en vattenpistol-emoji jämte en kniv-emoji.

Efter viss överläggning beslöt oktetten därför att hitta på ”något att göra”, ett begrepp som i praktiken kom att tolkas mycket fritt. Medan några föreslog stillsamma aktiviteter som inte krävde horisontalläge, utvecklades situationen snabbt i en mer konfrontativ riktning mellan Marquise Reformilia de l’Prepkurche och Hertiginnan Chiffany la Rédactrice. De hamnade nämligen i ett aggressivt ordutbyte rörande kvällens händelseförlopp, vilka var sannerligen oklara för Marquise Reformilia de l’Prepkurche. Diskussionen eskalerade, röster höjdes och snart övergick meningsskiljaktigheterna i en fullfjädrad catfight. Marquise Reformilia de l’Prepkurche ansåg att Hertiginnan Chiffany la Rédactrice var “sikajobbig”, medan Hertiginnan Chiffany la Rédactrice skrek att Marquise Reformilia de l’Prepkurche sannerligen måste lida av förtida demens, och kallade henne en högdragen dam framför alla.

Vid stationen uppstod emellertid en viss oenighet om vad som egentligen avsågs med ”i tid”. Medan de övriga redan hunnit kliva ombord och inta sina platser, befann sig Lirare af Tennish ännu utanför perrongområdet, upptagen med läkemedelsstudier. När Lirare af Tennish till slut nådde tåget hade dörrarna redan stängts, och trots aggressiva knackningar, högljudda hänvisningar till både biljetträttigheter och avtalsrätten, vägrade konduktören Stoliboli att släppa in Lirare af Tennish. Hon blev kvar på perrongen, djupt kränkt, och meddelade per telefon till resten av nepå-stysén att detta skulle få rättsliga konsekvenser i form av skadestånd för utebliven fest (för fest är bäst), förlorad glädje samt vad som beskrevs som ”existentiell skada”.

Ombord på tåget rådde inledningsvis god stämning, åtminstone tills President Vikke Salingré de la Roche upptäckte att hans kappsäck var spårlöst försvunnen. Väskan hade enligt President Vikke Salingré de la Roche placerats på bagagehyllan kort efter avfärd och innehöll, förutom sedvanliga personliga tillhörigheter, även ett massagebord med tillhörande massageolja av stort affektionsvärde, åtminstone för hans medpassagerare som förutom första klassens avgiftsfria kaffe förväntade sig en halvtimmes massage vardera. En snabb genomgång av vagnen gav inga resultat, men flera i sällskapet noterade att Upptäcktsresaren St. Repollino, som tidigare saknat både hörlurar och laddare, nu plötsligt verkade ovanligt välutrustad, vilket givetvis gjorde President Vikke Salingré de la Roche förargad.

När tåget rullade vidare norrut började diskussionerna i sällskapet ta allt större plats, både bokstavligt och bildligt. En meningsskiljaktighet mellan Mästare af Peng Félix de Financier 31 och Herr Protoclaès Nyckelmästare rörande huruvida Pavarottí-versionen eller den normala var bättre. Situationen eskalerade snabbt, och i ett ögonblick av vad Mästare af Peng Félix de Financier 31 senare beskrev som akut självförsvar, knuffades Herr Protoclaès Nyckelmästare åt sidan. Knuffen resulterade i att Herr Protoclaès Nyckelmästare tappade balansen och föll rakt ner i knät på en intet ont anande blond medpassagerare från Norge, som dittills endast försökt sova sig igenom resan. Mästare af Peng Félix de Financier 31 hävdade att handlingen varit nödvändig för att avvärja ett överhängande angrepp.

Kort därefter plockade General Dorf Kentus II fram en termos ur sin väska och började generöst bjuda runt innehållet till resten av sällskapet. Termosen, som enligt General Dorf Kentus II innehöll ”julmust”, visade sig vid närmare undersökning ha en tydlig doft av något betydligt starkare, nämligen äkta vara. Hertiginnan Chiffany la Rédactrice tog en klunk av den ädla drycken, blev extremt berusad, och slocknade. Till följd av detta missade hon Rovaniemis tågstation. Hon beskyllde General Dorf Kentus II för förmedling av alkohol till minderårig, då hon själv uppvisade tydliga symptom på minderårigs-anda.

Vid biljettkontrollen uppstod ytterligare komplikationer. Mästare af Peng Félix de Financier 31 uppvisade då en biljett i Lirare af Tennish namn, och förklarade lugnt att detta förvissó var fullt rimligt, eftersom Lirare af Tennish ”egentligen skulle ha varit här om inte systemet motarbetat henne”, något som konduktören ansåg som bedrägeri. Mästare af Peng Félix de Financier 31 hade under åren ett personligt, närmast principiellt agg mot kollektivtrafiken.

När tåget slutligen närmade sig Rovaniemi och tröttheten började göra sig påmind, ansåg Upptäcktsresaren St. Repollino att stämningen behövde ett sista lyft. Han var ju härdad av sina internationella veckor, där begreppet god stämning sedan länge töjts bortom rimlighetens gräns. Detta tog sig uttryck i högljudd sång, rytmisk handklappning och upprepade försök att engagera hela vagnen i en gemensam kör, amaaazing! Flera medpassagerare upplevde situationen som ytterst påfrestande, och en av dem meddelade att detta beteende minsann inte skulle lämnas utan rättslig prövning, eftersom körens stämning var uppe i 97 dB, vilket enligt passageraren ledde till en hörselskada.

Nu är det dags för dig att berätta vilka juridiska problem och frågeställningar som uppkommer i fallet. Din uppgift är att ge din egna juridiska bedömning av situationen och lösa problemen. Ingen tidigare juridisk förkunskap krävs, du ska svara enligt det som du anser är rätt samt motivera och argumentera så väl som möjligt för din sak. Poäng ges i huvudsak för goda och roliga motiveringar, inte för laghänvisningar.

Svarsutrymmet är högst två (2) A4 sidor (font Times New Roman, storlek 12 och radavstånd 1.5) skriven text i ett ordbehandlingsprogram som t.ex. Microsoft Word. Skicka ditt färdiga svar i PDF-format till rekry@codex.fi **senast den 3 februari.**

